

1 Korinthe 7: 10-24

Voordat ik inga op de zojuist gelezen verzen wil ik graag nog even terugwijzen op het eerste vers van dit hoofdstuk: *wat nu de punten betreft waarover u mij geschreven hebt.....*

De dingen die Paulus in hoofdstuk 7 aan de orde brengt hebben te maken met vragen die leven in de gemeente. Zo bestond er de gedachte dat je beter niet getrouwd kon zijn omdat je dan weer meer aandacht aan het lichamelijke leven moest geven terwijl het toch om het geestelijke leven gaat. Anderen meenden dat, als je toch getrouwd was, dat je jezelf dan maar helemaal seksueel moest onthouden. Op deze zaken heeft Paulus heel nuchter geantwoord in de eerste negen verzen van dit hoofdstuk.

Vanaf vs. 10 komen er andere zaken aan de orde. In de eerste plaats is er een vraag gesteld over echtscheiding. Paulus begint met duidelijk te maken hoe God het huwelijk heeft bedoeld. Paulus zegt nadrukkelijk dat het niet zijn woorden zijn, maar dat het de Here Jezus zelf is die zo over het huwelijk heeft gesproken. Ongetwijfeld heeft Paulus daar aan de woorden van de Heiland in de Bergrede gedacht. *Een ieder die z'n vrouw wegzendt om een andere reden dan ontucht, maakt dat er echtbreuk met haar gepleegd wordt; en al wie een weggezondene trouwt, pleegt echtbreuk* (Matt. 5:32).

Een man en vrouw zijn aan elkaar gegeven voor het leven. Een vrouw mag haar man niet verlaten en een man mag zijn vrouw niet verstoten. Maar Paulus is ook nuchter. In onze gebroken wereld kan het maar zo gebeuren dat dit toch gebeurt. Als man en vrouw elkaar de tent uitvechten dan staat dat zover af van hoe God het huwelijk heeft bedoeld dat er geen andere optie is dan uit elkaar te gaan. Maar wat moet je dan doen? Het standpunt dat Paulus hier aanhangt zal door velen als niet haalbaar worden gezien. Maar het laat wel zien hoe de Here Jezus er naar kijkt. Ook als mensen besluiten apart te gaan wonen dan blijven ze voor God getrouwd. Ze behoren elkaar lichamelijke toe. Het huwelijk wordt pas gebroken als een van de echtelieden een seksuele relatie met een ander aangaat. Het gebod 'gij zult niet echtbreken' betekent niet dat je nooit uit elkaar mag gaan, soms is dat zelfs beter, maar wat niet mag is dat je het nog steeds bestaand huwelijk mag breken door overspel. Door overspel verbreek je de band definitief met je partner. Vandaar dat Paulus in de tekst die we zojuist lazen aanstuurt op verzoening en herstel van de relatie. En zo lang dat niet mogelijk is, stelt hij dat hertrouwen geen optie is.

Een andere situatie die zich waarschijnlijk ook in Korinthe wel zal hebben voorgedaan is dat er in een huwelijk één van de echtelieden tot geloof kwam en de ander niet. Dat gaf best heel veel spanning in de relatie. Voor alle duidelijkheid, het gaat hier dus niet om een gelovige die is gaan trouwen met een ongelovige. Daar is de bijbel best heel duidelijk over. Wie christen is zoekt een gelovige partner. Hier gaat het om iemand die na z'n huwelijk tot geloof is gekomen. In eens wil de gelovig geworden partner niet meer mee om te gaan offeren in de afgodentempel. Sinds de bekering van één van beiden is de invloed daarvan groot op de relatie. En dat geeft veel spanning.

Nu is de vraag op Paulus afgekomen wat iemand moet doen die met een niet-gelovige partner is getrouwd. Moet dit huwelijk standhouden of niet? Paulus stimuleert de mensen in dergelijke gevallen toch trouw te blijven aan hun niet-gelovige partner, omdat deze geheiligd is in zijn of haar gelovige partner, evenals de kinderen die uit een dergelijk huwelijk geboren zijn. Dit geheiligd zijn wil niet zeggen dat de ongelovige partner of de kinderen behouden zijn. Geheiligd zijn wil in de verband zeggen dat de partner en de kinderen dankzij de gelovige partner in de invloedssfeer van het Evangelie zijn terecht gekomen. En dat zou kunnen betekenen dat ook zij tot geloof in Christus zouden komen.

Maar stel nu dat het christelijk geloof zoveel spanning brengt in de relatie dat de niet-gelovige de stekker eruit wil trekken, dan is de gelovige vrij om te gaan en ook vrij om te hertrouwen. Maar het uitgangspunt is dat de echtelieden blijven in de situatie waarin ze verkeren toen één van beiden tot geloof kwam.

Eigenlijk zou je kunnen zeggen dat dit een algemeen principe van Paulus is. Blijf in de situatie zoals je tot geloof gekomen bent. Dat legt hij in het vervolg uit. Stel je bent als een besnedene – als Jood dus – christen geworden. Geen probleem, jouw besneden zijn hoort bij jouw Joods zijn. Dat kan zo blijven. Lijkt me ook moeilijk te verhelpen trouwens. Maar ben je als onbesnedene gelovig geworden, dan kun je gewoon onbesneden blijven. Er is voor een niet-Jood geen enkele reden om je te laten besnijden. Besneden zijn of onbesneden zijn betekent niets. Dat was in de eerste gemeente nog wel eens een stevige discussie tussen de zogenaamde Judaïsten en de apostelen. De Judaïsten waren Joodse christenen die vonden dat mensen uit andere volken die christen geworden waren, vanaf nu ook volgens de Joodse wetten moesten gaan leven. We lezen in Handelingen 15 dat er een

vergadering gehouden moest worden over deze thematiek. De uitkomst van deze vergadering is het standpunt dat Paulus hier in de brief aan de Korintiërs ook uitdraagt.

Ten slotte gebruikt Paulus ook nog het voorbeeld van een slaaf. Een slaaf die christen wordt hoeft niet persé een vrij man te worden. Je kunt christen zijn als slaaf en als vrije. En daarmee zegt Paulus helemaal niet dat een slaaf niet de kans mag benutten om een vrij man te worden. En Paulus zegt ook niet dat hij een voorstander is van slavernij. Hij wil alleen niet de bestaande structuren in de maatschappij ontwrichten. Je kunt prima christen zijn terwijl je een slaaf bent zolang de bestaande structuren in de maatschappij op een dergelijke manier zijn ingericht.

Het algemene principe is dat je blijft in de situatie waarin je geroepen werd. Dat wil zeggen dat een getrouwde man of vrouw getrouwd moet blijven, zelfs als je partner een niet-gelovige is. Geen ideale situatie, maar altijd beter dan het huwelijk en het gezin ontwrichten.

Een besneden Jood kan gewoon leven volgens de Joodse inzettingen en een onbesneden Griek kan gewoon leven zoals hij gewend was. En een slaaf kan gewoon slaaf blijven. Het gaat maar om één ding. Dat je in die nieuwe situatie die ontstaan is nadat je tot geloof bent gekomen als kind van God gaat leven en je aan zijn geboden houdt (vs.19).

En dat uitgangspunt is glashelder, ook voor vandaag. Leef als kind van God! En dat geldt voor je huwelijk, voor je gezin, onder je volksgenoten en op je werk.

AMEN